

og det er nu sket. I det andet høje Ting har man ønsket i Stedet for Udtrykket „Grundforbedringsarbejder“ at betegne de „Formaal, der skulde kunne give Adgang til Pantsætning ved Siden af Statens Tilgodehavende saaledes, at det er alle Formaal, der af Landbrugsministeren skønnes at være af absolut Værdi for hele Brugets Rentabilitet.

Jeg skal tillade mig at anbefale Lovforslaget til det høje Tings Velvillie.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Lærlingeforholdet.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2753).

Sagen sattes til Forhandling.

Carl F. Madsen: Det foreliggende Forslag til Lov om Lærlingeforholdet blev ved Slutningen af Rigsdagssamlingen 1925—26 vedtaget i det andet høje Ting og fremsattes i dette høje Ting den 6. Oktober f. A. af den daværende Socialminister. Siden den Tid har der jo imidlertid fundet et Regeringsskifte Sted, og den højtærede Sundhedsminister, under hvem Sagen nu sorterer, tog under 26. Januar Forslaget tilbage; det blev imidlertid umiddelbart derefter optaget af det ærede 12te Medlem for 6te Kreds (Laurits Knudsen). Som man heraf vil se, har Forslaget altsaa ført en ret omtumlet Tilværelse, før det overhovedet er naaet at komme til Behandling her i Tinget.

Gennemgaar man nu Lovforslaget og sammenligner det med den nugældende Lærlingelov, maa man efter min Mening sige, at det indeholder en Række betydningsfulde Forbedringer. I Henhold til den gældende Lovs § 3 maa Læretiden ikke overstige 5 Aar; Læretiden kan vel være kortere, men den almindelige Regel er, at Halvdelen af Lærlingene — det er statistisk oplyst — maa staa 5 Aar i Lære. Den lange Læretid afskrækker imidlertid i mangfoldige Tilfælde Forældrene fra at sætte deres Dreng i Lære, simpelt hen fordi man af økonomiske Grunde ikke ser sig i Stand til at bære Byr-

derne ved at holde Børnene gaaende hjemme, til de er 19—20 Aar. Det Vederlag, der ydes i Læretiden, er nemlig i høj Grad beskedent og strækker som Regel neppe til til Føden, langt mindre da til Klæder og andre Fornødenheder. Paa Grund af de vanskelige økonomiske Forhold tvinges Forældrene derfor ofte til at undlade at sætte deres Sønner i Lære; i Stedet bliver de unge Mennesker Bude eller Arbejdsdreng, hvorefter de gaar over i den store Hær af ufaglærte Arbejdere. For at bøde noget derpaa og under Hensyn til den industrielle Udvikling, som i høj Grad forenkler Arbejdet, maa vi mene, at Læretiden, som foreslaaet i Lovforslagets § 4, kun bør sættes til 4 Aar. Der er dog taget Hensyn til visse særlige faglige Forhold, hvor en længere Læretid er nødvendig; i saadanne Tilfælde kan Ministeren med Tilslutning fra de to Hovedorganisationer for Arbejdsgiverne og Arbejderne tillade, at Læretiden i et Fag udstrækkes indtil et Aar ud over de 4 Aar. Der er derved givet Paragraffen en betydelig Bøjelighed, idet den vel fastslaar en kortere Læretid end den nuværende, men dog samtidig aabner Adgang til en længere Læretid, naar særlige Forhold foreligger og en længere Læretid derfor er nødvendig.

Lærlingenes økonomiske Vilkaar skal som hidtil fastsættes ved Kontrakt. For det Tilfælde, at der foreligger en Overenskomst om Lærlingeløn mellem Fagets Arbejdere og Arbejdsgivere, er en Henvisning i Kontrakten hertil dog fyldestgørende. I Øjeblikket er det saadan, at det udtrykkeligt i Kontrakten skal være fastsat, paa hvilke Lønvilkaar Lærlingene er ansat. Ved Ændringen tager man Sigte paa praktiske Forhold, som her foreligger, idet nemlig visse Organisationer har fastsat Lærlingelønnen overenskomstmæssigt. Baade Arbejdere og Arbejdsgivere har været enige derom, men det har stødt an mod den Bestemmelse, der stod i Lærlingeloven. Efter Forslaget kan det altsaa anses for fyldestgørende, at der henvises til overenskomstfastsatte Lønvilkaar.

§ 6 i Lovforslaget taler om Lærlinguddannelsen. Her vil jeg pege paa, at i Henhold til Lovforslagets § 20 skal Tilsynet med Lærlingene føres af Lærlingene. Disse skal sørge for, at der oprettes skriftlig Lærekontrakt, og forsyne den med Paategning om, at den er affattet i Overensstemmelse med Lovens Forskrifter. Der er i Henhold til § 6 tillagt Nævnene Beføjelse til at nægte at godkende en Kontrakt, naar de skønner, at Læremesteren allerede beskæftiger saa mange Lærlinge, at det maa antages, at det ikke er ham muligt at give flere